

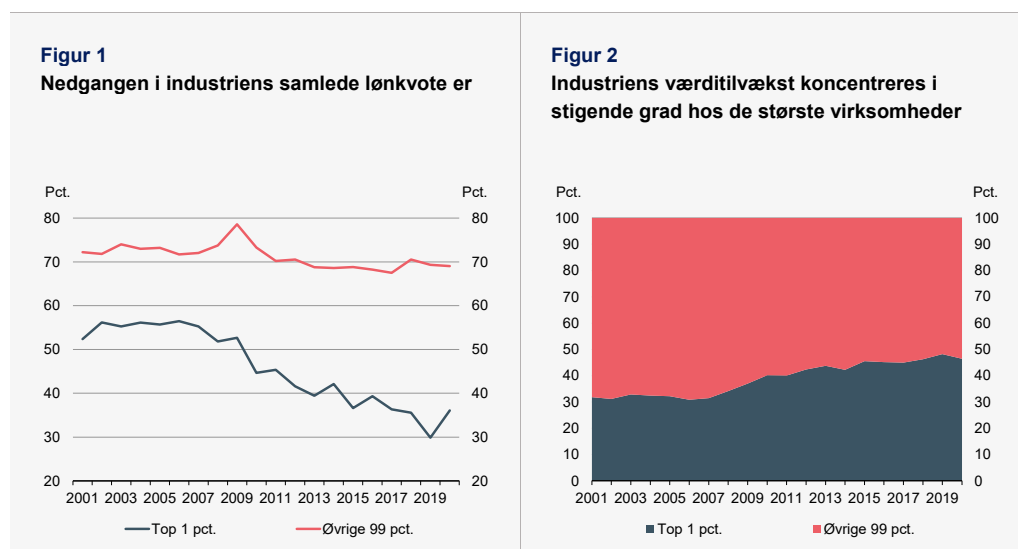
Tema: Udviklingen i lønkvoten

Lønkvoten er et udtryk for, hvor stor en andel af virksomhedernes værditilvækst, der går til aflønning af ansatte. Stigninger i lønkvoten i højkonjunkturer, hvor der er et større pres på arbejdsmarkedet, og fald i lavkonjunkturer er en normal udvikling, men set over mange år har lønkvoten været relativt stabil, idet omkring 2/3 af virksomhedernes værdiskabelse historisk set er gået til aflønning af de ansatte.

I de seneste årtier har der imidlertid i mange lande været en tendens til en faldende lønkvote, når man ser på samlede tal for økonomien. Tendensen til faldende lønkvoter gælder de fleste udviklede økonomier, og i Danmark har der især været en betydelig nedgang i lønkvoten i industrien.

En analyse på baggrund af detaljerede virksomhedsdata viser, at faldet i industriens lønkvote i høj grad skal ses i sammenhæng med, at gruppen af de 1 pct. største industrivirksomheder målt på værditilvækst isoleret set har oplevet et kraftigt fald i deres lønkvote i løbet af de seneste to årtier, *jf. figur 1*. Derimod har de resterende 99 pct. af virksomheder i industrien i gennemsnit haft en flad udvikling.

I samme periode har de allerstørste virksomheder markant forøget deres andel af industriens samlede værditilvækst. Således er gruppen af virksomheder i top 1 pct. gået fra at stå for omkring en tredjedel af industriens værditilvækst i 2001 til næsten halvdelen i 2020, *jf. figur 2*. Faldet i lønkvoten hænger derfor sammen med udviklingen blandt nogle få ”superperformers”, mens lønkvoten har været relativt stabil i størstedelen af industrivirksomhederne.

Anm.: Top 1 pct. defineres som gruppen af de 1 pct. største virksomheder i fordelingen af værditilvækst i de enkelte år. Lønkvoterne er beregnet som de vægtede lønkvoter for begge størrelsesgrupper.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.